

ઉચ્ચે ચમન

સને

આહાર-ગુલશન.

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

ગાંધી, પ્રેમચંદ વિહલ.

ડ. ધાંચીની પાઠશાળા—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૨૦૦૦

સને ૧૯૦૬

સંવત ૧૯૬૨

અમદાવાદ

ધી "ચીમનલાલ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં

અહેમદભાઈ ગોવિંદરામે છાપ્યા.

કિંમત ચાર આના.

ગુલાબે ગુલશન.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીશર્ટ સંગ્રહ
૧૬૫૩

ભાગ ૪ થો

ગઝલ સ્તાન

ગઝલ—કાઝા

દીલ જનસે દીદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
ખુરબાન હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરી ગલીમે આંચા તેરે ઇસ્કને સતાયા
બદનામ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરી ઇસ્કકી કટારી દીલ પર લગી હજો કારી,
જખમી મંજો હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમે હજોરા
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
સીખીને ફુલમારા મન્સુર જા પુકારા,
સુલીપે ચડ રહ હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
મુરદેકો જીદા કરકે દમ કુખો છઝની પડે,
મુજરીમ મંજો હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
આરા ચલ હજો સરપર પહોચા મંજો દરપે મરકર
બલહાર હો રહી હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,

ગઝલ—મુઝરત

બંદા બના ચુકી હજો હમકો અતાએ ખવાગ
દીલ હજો નીસાર ખવાગ જા હજો શીદીએ ખવાગ
દેખી હજો કુદસીયાને શાને અદાએ ખવાગ,
એ છાપ્તીઆર હોકે હમ હંજો દીદાએ ખવાગ,
ચાહે ગદા બના લે ચાહે અમીર કરમ,
રાત્રી હજો હમ હસીમે જો હોરઝએ ખવાગ,
જન્નતકી કયા હવીસ હજો હુરોંકી કયા તમના,
ધરકર રહી હજો દીલમે શાને અદાએ ખવાગ,

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक १५५३ वर्गीक

पुस्तकनुं नाम आहार अलशव

विषय २४४८: ९ ४६८

સુઝતર તેરી નઝરમે શાહોદી કયા હકીકત
અલ્લાહને બનાયા હમકો ગદાએ ખવાળ.

ગઝલ મહામુદશાહ

આલો સખી અગમેર નગર ખવાળેકા જોબન દેખતલો,
ફુલદી ચાદર માથે જોડે મનમોહનકો દેખતલો,
તુરે ઇલાહીકા ચેબરસત હએ ખવાળ પીઆકી ફુલીબહાર,
ફુલો ચીસ્તી બન બએઠે હએ આકે દરશન દેખતલો,
સેજ રચી હએ ધુમ મચી હએ શુન ગાબન હએ ફુરો મલક,
જએ માગત હએ ચીસ્તી પીઆસે બરપાવત હએ મનકી મુરાદ.
દે તુ દાતા આન બીકારીકો ખાસા ભોળન દેખતલો,
ગેસુ સજ્જે હએ ચોખટકો મેરે ખવાળકા અંગન દેખતલો,
તુમરે દગરવાપે આન પણ મહેમુદશાહ અયે ઝરીબ નવાજ,
ગએર બયો હએ હાલ મોરા તુમ ખેલકે ચલવન દેખતલો.

કાહારવા—દાદર,

આવો આવો નગરીઆ હમાસરે
પડી સુની સજરીયા હમારીરે—આવો
મોતી પરોદીએ બયેઠે હો તુમ બાલ બાલમે
જુલ્હે બના બનાકે ફસાતે હો જલમે
હોગી કએસી ગુઝરીઆ હમારીરે—આવો
એ દુસ્ત અદરોજ હએ હો કાસ ખીઆલમે
એક દીન જવાલ હોતા હએ આખીર કમાલમે
નહી બાજે બસરીયા હમારીરે—આવો
સુજ બાવફાકો બુલગએ કાસ ખીઆલમે
શાયદ ફસે હો તુમ કીસી ગેસુકે જલમે
જલત ખીતી ઉમરીયા હમારીરે—આવો
થેક થેકસે થેક બડકે હએ દુસ્તો જમાલમે
ખોટા ખરા નીકલતા હમે કીસ્મતસે માલમે
જાઓ જાઓ નગરીયા હમારીરે—આવો
મહેલ્લેતો દીલકો દે દીયા બે આજસાએ દીલ
પીર દીલદી દીલમે કહેતા હું અશસોસ હાએ દીલ
પડ ગઈ સુની સજરીયા હમારીરે—આવો
સાકીને રંગ દીયા મુજેદ રંગે શરાબમે
જલવા ખુદાઈકા નઝર આવા શરાબમે

રંગદે રંગદે ચુંદરીઆ હમારીરે—આવો
 ખવાળેકા નામ સૂનકે મંએ આય હું દુરસે
 કીસ્ટી કો મેરી ભરદો મહમ્દ કે નુરમે
 ભરદે ભરદો ગગરીયા હમારીરે—આવો
 સખ ઉમ અપની હમને છો પુંહી તયાહકી
 અમ સરપે લેકે જાતે હંએ મહી ચુનાહકી
 હાએ ખીલી ઉમરીયા હમારીરે—આવો
 મોહોલાજ હું ગરીબ હું બેશક હું મંએ મજુર
 કબ તકે રહું મંએ આપકે કદમોધુ દુર દુર
 કેબી લે લો ખખરીયા હમારીરે—આવો
 સો કરવડે ખલતા હું પડતી નાની હંએ કલ
 કીસે ચુલકા હંએ ખીઆલ મુજેહ હાએ આજકલ
 કીસે લડ ગાઠ નજરીયા હમારીરે—આવો

ગઝલ-મોઅલ્લક

માંગતે હો મુદત દીલ કચુંકર સનમ દે દેગે હમ,
 પાંચ બોસે હયે બહા પર બેશો કમ દે દેગે હમ,
 ખુલ હવીસ હમકો ન સમજો આશકે જાખાજ હયે,
 દીલ હયે કયા સંએ જાતેરે જેરે વદમ દે દેકે હમ,
 વરલકા વાઅદા ન ટાલો જાને મન દે દેકે હમ,
 આપકી દમ બાઝીયોપર અપના દમ દે દેગે હમ,
 હસરતે બોસોમે ખર ચુંહી રવા લખ ચાટતા
 જોલ કર સરખતમે અયે દીલ તુજકો સમ દેગે હમ,
 યે કહી સાગીરમે દેખા હમને હાલે દો જહાં,
 કરકે સાકી પર તસદ્દુઅ જ્વમે જમ દે દેગે હમ,
 દબેરસે ખર વો ખુતે સંખી વહાં આ જાયેમા,
 ઉરકો રહેનેકે લીયે દીલકા હરમ દે દેગે હમ,
 અહેદ પએમા જીસ તરાહવો હમસે કરતે હયેઝરીફ,
 ગઝરસે મીલનેકી ઉન્કોબી કસમ દે દેગે હમ,

ગઝલે અલી

અયે મેરે પીર હીદાયતકે ખતાને વાલે
 નારે દોઝખસે મુરદોં ખયાને વાલે
 દરે અકદસપે ખડા આપકે આગે બંદા
 લો ખખર જલદીસે મુરદોં કે જીવાને વાલે

આપકા બસ હમ વસીલા હમેં ચા ગોસે ઉમમ
 આપકો છોડકે અબ્બ હમ નહીં જાનેવાસે
 એક ગઝર લુત્ફકી ઇસ ખાદીમે કમતરપેહા
 ખાત સબ ખીગાડી મુરીદોંકી ખતાને વાસે
 યે અલી આપકા મદદાહ હમેંચા ગોસે ઉમમ
 આપ હમેં ખસગસે છુડાને વાસે

ગઝલે રીંદ.

જામ ખરબકે મએ હોશરખા દે સકી
 આજ ઇતની તુજે તોરીક ખદાદે સાકી
 ખુમકા ખુમલીકે મેરે મુહુસે લગા સાકી
 ખાબાદ મુદદત તુ મુજે આજ ચખાદે સાકી
 એક દો જામકે ખાતીર ન ચુરા મુજસે આંચ
 અએન મસતીમે તુ મુજકો ન દગા કે સાકી
 કયાહી મમરીદોંકા પીલવાતા હમેં યુન યુનકે શરાબ
 સાકી નહરે લખન ઇસકા સીવાહે સાકી
 કહોં અરવાહ ન મએ ખારોંકી મહરમ રહે
 પહેલે એક જામ ઝમીંપર તુ લુલ્હે સાકી
 રહમત ઇસકી હુષ મયે ખારોપે બદલી છાઈ
 તુજોં મયે ખાનેકો લીલાહ લુટાદે સાકી
 તેરી ઉમીદપે રીંદ આયા હમેં ઉફતાંજાં
 હો વે તીલછટ હીજે શીશીમેં પીલાદે સાકી

ગઝલ રીંદ

મુજ ખલા નોશદો તીલછટબી હમેં કાફી સાકી
 બરહે ચીલુ મેં જો શીશીમેં હો બાકી બાકી
 બરકે પીલવાતા નહીં પાલી સાકી
 માકી તએ માંગતા હું દેતા હમેં આલી સાકી
 કુલ નાંજુને પીલાતા હયે ખાંડી સાકી
 કરતા હમેં બજામે ગુજરાતાકી તલારી સાકી
 જામે ન ચાલીએ રીંદોંકા ન શાહી સાકી
 સલતનત હમેં તેરે કુચેકી ગલ્લઈ સાકી
 જાગે ખારોંકી હીએ મુજકો પીયાગી સાકી
 હકન નાંજુ લગા માનીદે શરાબી સાકી

મસતે કય જાને કીધર દગેરહએ કઅબા હએ કંહા
 ઉખ સારી તેરી બડીમેતશુઝારી સાકી
 ખર્ પીલેવાકે કલેબ મેરા હંદા કર દે
 આબે અંશુરને તોં આગ લગાદી સાકી
 ઝોરતો હસસ્તે સખ રીંદકે દીલસે નીકલી
 જામે કૌસરકી તમન્ના હએ જો પાશી સાકી
મુસ્તઝાદે આલમ

જુલ્લ પુર પેચમે દીલ ઐસાગીરહતાર હુવા-છુટના દુશવાર હુવા.
 ખયેડે બીઠલાએ નયા ઇશકકા અઝાર હુવા-મુદત બીમાર હુવા
 આક સહેરાકી તેરે હીજરમેં છાની અયેસી-હએસીયત તક નરહી,
 પાર તલવોંકે રે,રે દશતકા હરખાર હુવા-ચલના દુશવારહુવા.
 આપને હમસે કહાયા કેકલ આએમેં ઝર-અખતકુ આએ નહુઝર,
 પુરા વાઅદા ને કબી આપકા અયે યાર હુવા-રોઝ ઇકરાર હુવા,
 હમસે છુપ છુપકે જો રાતોંકા ચાલે જાતેહો-ઇસકા ખાઇસતો કહો,
 દોસતી કીસીસે હુઈ કીસસે નયા પ્યાર હુવા-કવેન દીલદાર હુવા.
 મેરે ખાઇસસે જહાંમે હુવા શોહરા તેરા-માન અહેસાન મેરા,
 ખીન્દે પુસદ તેરા હરએક ખરીદાર હુવાગર્મે ખઝાર-હુવા.

ગઝલ દીવાના

જીતના જી ચાહે સતાલે સીતમ મ'જાદ મુજે
 મોસલે તસવીર હું આતી નહી ફરીયાદ મુજે..
 આકે તુરખુતપે મેરે રોઢે કીયા યાદ મુજે
 ખાક ઉડાને લગેજબ કરચુકે ખરબાદ મુજે
 આજ કયું હીચકીયાં આઈ દીલે નાશદ મુજે
 શાયદ ઉસ શોખને બુલેસે કીયા યાદ મુજે
 બુલબુલો તુમકી મુખારક રહે મુગસ્તે ચમન
 મુખહ કરનેકે લીએ જાતા હએ સમયાદ મુજે
 યા ઇલાહી દીલે ખેતાબકો કહાં બીઠલાકે
 નઝર આતી નહી ખસ્તી કોઈ આખાદ મુજે
 તેગ રખરખકે ગલે પરસે ઉડા લેના હએ
 યે લગાવટ તેરી ભાતી નહી જતાદ મુજે
 મયે વો દીવાના હુ લીપટેમે જનાસેમે મેરે
 અદ, યરનેકે ન. ઉડેમે, પરીસાદ મુજે

ગઝલ ઝામીન.

યા અલી જીસપે તેરે લુલ્લાકા સાયા હોગા
તાજે શાહીસે ખુલ્લ હસકા તો પાયા હોગા
યા સોહમ્મદ હજી તેરે સામને યુસુફ ઝરરા
દસતે કુદરતને તેરા હુસન ખનાયા હોગા
જીસને કોનયે નમે સમજા હયે તુમે પુશતોપનહ
હસકો દારેનકી આફતસે ખચાયા હોગા
ચાહ યુસુફકી રહી હોગી ન યુસુફકી તલબ
જીસકી આંખોમે તેરા નુર સમાયા હોગા
ખલકને જબકે ગીરાયા તુજે દીલસે ઝામીન
હઝરતે શાહને ઉલટસે ઉઠાયા હોગા

ગઝલ ગરીબ.

કીસ કદર મંચે જો કરૂં ચાર બઝાઈ તેરી
અકલ હયેરાન હજી મેરી દેખ સશાઈ તેરી
આઈરી કહીએ મીયાં તેરે મુસવ્વરકે તંછ
જીસને ઇસ ખુશીસે તસવીર બનાઈ તેરી
કયા કરૂં કીસસે કહુ કોન કરેગા આસા
સખ્ત મુશકીલ હજી મેરે હકમે જુદાઈ તેરી
મે જુદાઈ જો જાંઘાખીચ ન હોતી પેદા
યા ખુદા ખાલી ન રહેતી મે જુદાઈ તેરી
રોઝે મહશરકે ખુદા પુછેગા સખતીસે મુજે
તો મજી અજી દોસ્ત દીલાવેગા દોહાઈ તેરી
યા મોહમ્મદ તેરા દર છોટ કંહા જાએ ગરીબ
આદશાહીસે તો બહેતર હજી ગદમ્મ તેરી

ગઝલ નઝીબ.

હમતો આશક હજી તેરે નાઝ ઉઠાને વાલે
તુમસે રબ દેજે હજી ગદયુબ સતાને વાલે
મંદકર કોઈ મોતખતમે ખબર લી ન મેરી
દમમેં જરૂરે કસે લામ છુટાને વાલે
કલ કમે વસ્કમેં કયા જદદ અજીથી ઘડીયાં
આજ કયા મરગજો ઘડીયાત્ર બગતને વાલે
કલ જો રસતમે મુલાકાત હુઈ તો મુ કહા

કહાં જાતહો તરેહદાર જાણાને વાણે
 ગુઝરી મુદદતકે મેરે સાથ લીપટને નહી આઝે
 કયા હુઝે યાર ગણે અપને લગાને વાણે.
 યું તો ઔકાત ગુઝરતી હુઝે-મઝેદારીમે,
 ન મીલે અઝેન મઝેદાર દીખાને વાણે.
 અબકે મીલનાહો નઝીર યારશે જાકે કહેના
 કયા બકા હમ ન રહે યાર ગુલાને વાણે

ગઝલ કલંદર.

તુજેહ હુઝે શોક મીલનેકા તો હરદમ લો લગાતા જા
 જલાકર ખુદ તુમાઈકો બસમ તનપર લગાતા જા.
 પકડકર ઇશકકી જાહુ સફાકર હુજરઝે દીલકો
 ધુંધકી ધુલકો લેકર મુસલ્લાંપર ઊઘાતા જા.
 મુસલ્લા ફાડ તસબીહ તોહ છીતાઝે દાલ પાનીમે.
 પકડ દસ્ત મઝે પસ્તોકો ગુલામ ઉન્કા કહતા જા.
 ન મર ભુખા ન રખરોઝા નજા મસજીદમે સીજવાકર.
 વઝુકા તોહકે કુઝા શરાઝે શોક પીતા જા.
 નહો મુલ્કા નહો બામન ધુધકો છોટ નકર પુખ.
 હુકમ નાના કલંદરયાં અનલહક તું કહાતા જા.

ગલઝ જફર.

સુરીયોમે હું ન રીન્દોમે ન મયેખારોમે હું.
 અઝે જુતો બંદા ખુદાકા મંઝે ગુન્હગારોમે હું,
 જો લેતા હુઝે વો બસ ફેર દેતા હુઝે મુજેહ,
 મંઝે અજબ એક જીનસે નાકારા ખરીદારોમે હું.
 ગાલીયા દોયા નીકલવા દો તુમ અપને બઝમસે,
 ચેકે મુદદતકે તુમારે નાઝ ખરદારોમે હું.
 હુકમ ગડવાનેકા દો લીલવાહ ખુદાકે વાસ્તે,
 મંઝે તુમારે સબ શહીદાંસે નમુદારોમે હું
 મેરી મીલ્લત હુઝે મોહબ્બત મેરા બઝલખ ઇશક હમે,
 ખવાહા હુ મંઝે કાફરોમે ખવાહા દીનદારોમે હું,
 ના કોઈ મુનીસ હયે મેરા ના કોઈ ગયગુસાર,
 ગમહી મેરા યાર હયે મંઝે ગમકે ગમખવારોમે હું
 અઝે ગશર મંઝે કયા બતાઉ તુજસે જો કુચ હુસો હું

લેકીન અપને રકરેદીકે કશ બરદારો મેં હું.

ગઝલ વલી.

દીલ લગા ચારસે દીલ્લકા છુડાના મુશકીલ,
 ઇશકકા ઝખમ લગા ઉસકા સીવાના મુશકીલ.
 હુસ્ન હએ દામે બક્ષા મુશ્ક હએ દો કાલે નાગ,
 છસકે તંધ નાગ હસા ઉસકા જીવાના મુશકીલ.
 આતશે ઇશકને બોહતોંકા કીયા ખાના ખરાબ,
 આગ દરીયાકો લગી ઉસકા બુજેના મુશકીલ.
 તીફલ નાદાન હઠીલા મેરા દીલ અએ પયારે,
 મકતમે ઇશકમે તઆલીમ દીવાના મુશકીલ.
 જો ઉમર યાદમે ગુઝરી સો ગનીમત જાનો,
 સોગયા ઇશકમે દીર ઉસકા જગાના મુશકીલ.
 રોઝ મખશી વલી ઝાહીર ન કીસીસે કરના
 હાથસે બલ ગઈ ઉસકા દીર આગા મુશકીલ.

ગઝલ દાગ.

સીતમહી કરના જશાહી કરના નીગાહે ઉલફત કબી ન કરના,
 તુમે કસમ હએ હમારે સરકી હમારે હકમેં કબી ન કરના
 હમારી મધિયતપે નુમ જો આના તો ચાર આંસુ બહાકેગના,
 ઝરા રહે પાસ આબરૂબી કહીં હમારી હસી ન કરના.
 લીએતો ચલતે હએ હઝરતેદીલ તુમેબી ઉસ અનજુમનમેલેકીન
 હમારે પહેલુમેં બએઠકર તુમ હમીસે પહેલુ તહી ન કરના.
 નહીં હએ કેછ કતલ ઉનકા આસાં યે સચ્તગ્ન હએ ખુરીબાલા.
 કઝાકો પહેલે શરીફ કરના યે કામ અપની ખુશી ન કરનાં
 હમ એક રસતા ગલીકા ઉન્કે દીખાકે દીલકો હએ પશેમાં
 યેહ હઝરતે ખીઝરતેકો જતાદો કીસીકી તુમ રહખરી ન કરના.
 ખુરી હએ એ દાગ રહે ઉલફત ખુદ ન લેખએ અયેસે રસતે,
 જો અપની તુમ ખયેર આહતેહો તો ભુલકર દીલ લગી ન કરના.

ગઝલ અહસન.

હમેં જગ દેખતે હયે ઉનકો ઉલફત આહી જાતી તએ,
 મસલ સચ હએ કે મુહ દેખેકી ચાહત આઈ જાતી હએ,
 બશરકો આહીએ મીલતા રહે સારે ઝમાને સે,
 કીસી દીન કામ યે સાહીબ સલામત આહી જાતી હએ.

અદાવત હોગાઈ હોએ ઉનકો કહેનેસે રકીઓં કે,
જખ આ જતાહોએ ઝીકરઅપના મોહુખત આહી જતી હયે,
અખ સકરતાહોએ અએ નાસેહ નસીહત ઇશક ખાઝીમે.
જવાની મે હસીનોંપર તખીઅત આહી જતી હોએ.
મોં ને ગોડે અહસનકો ધુલાકર કર દીયા કાંટા,
લયોંપર આહ અયે ચારો બદીકત આહી જતી હોએ..

ગઝલ અલી.

ચહેરએઅહમદ નઝરઆતાનહી વાયેકીસમત કામ બનજતા નહી,
આપકી દુરકતમે ઇસ લામારકો યા રસુલઅલ્લાહ ચેનઆતા નહી.
હો મઝારે મુસતફા પેશે નઝર, યે મુકદર રંગ દીખલાતા નહી,
યા નખી આઉં મદીનેકીસતરેહ, સાથ અપનેકોઇ લેજતા નહી.
ચેહરએ અહમદકા જો હોએ શેફતાવોઝબીસુએબુતાં જતા નહી,
આશીકે અહમદ હું મંએ અએશેખજ આપકા કહેના મુજે બાતાનહી,
દેખું ફીરમએ રોઝએ શાહેઅરખ અખત એયે અલી બદલજતા નહી..

ગઝલ અહમદ.

ખુદાકે રખર જખદીન કયામતકા બપા હોગા,
રસુલે હાશમી ઉમ્મતકા સારે પેશવા હોગા.
મુજે હયે ખોદ્ ઉસ દીનકા નજાતું કોનસા દીનહો.
ઉતરકર શમસ જખ નીચે સવાનેએ ખડા હોગા,
વસીલા હયે મુજે ઉનસે જોહએગે દોરતઅલ્લાહકે,
નવાસા ઉસ પયંમખરકા શહીદે કથબલા હોગા.
કયામત-આએગીજસદીન ઝમી એર આસમાં ઉપર,
તો ઉસદોનોં જહાંકે બાદશાહકા સ્તીર ખુલા હોગા,
ગુનહગારોં કો બખશાએગે ઝાતે કીબરીયાસે વો,
બજુઝ જાતે પયંમખરકે ન કોઇ દુસરા હોગા.
ખુદાકે વાસ્તે મુજકો વહાં પહોંચાધો ચારો,
જહાં લે હાથમે નેઝા ખદા મુશકીલ કુશા હોગા.
શહીદે કરબલાકા ખુન જખઆતુન માંગેગી
ખુદા જાને વહાંપર ઉસધરી કયા માજરા હોગા.
ખુદાકો યાદકરઅહમદ કયું ઇતના ખોશ ખાતાહયે,
શશઅતકે સ્તીએ તેરે મોહમ્મદ મુસતફા હોગા.

ગઝલ વહશી

તેરે સાની અગર કોઈ બહર હોવે તો મઝે જનુ,
બહર તો કીયા વશે શમસો કમર હોવે તો મયેજનુ
હુમ અપની કુલ્દે નાગનકો મેરે મુલ્કસે મીલા દેખો
અગર વોહ લાખમી કાટે અસર હોવેતો મઝે જનુ
નીકાલો ખુરકે દા હખસે રહી શખ વસ્લકી થોડી
તુમ અપને કુલ્દકો ખોલો સહર હોવેતે મઝે જનુ
જરા મુપકે રકીએસે મેરી આંખોમે આ બમેકો,
અગર કોઈ લાખમી હુલે ખખર હોવેતો મયે જનુ
તેરે વહશી મીઝાજકા મુજે ડરહઝે મેરે પીઆરે
અગર હમ જનતક દેવે કદર હોવેતો મઝે જનુ

ગઝલ તમન્ના

દીલમે વહશતકા તકાઝા હઝે મયલ જનનેદો,
જખત કહેતા હયે કે ટલ જાએતો ટલ જાને દો.
મઝે કશી ખુશ કરો તો બાકો જલદી કયા હઝે,
હસરતે દીલકી મેરી મેરી જાન નીકલ જાને દો,
હઝરતે દીલ ન કરો કલમે જલદી ઇતની,
હયેરો હયેરો જરા કાતીલકો સાંભલ જાનેદો.
હસરતો યાસ તમન્ના તુંમે વહશતકા કસલ,
બીડ છોડો મુજે જંગલકો નીકલ જાને દો,
વસ્લકી રાત હયે અરમાન હયે દીલમે લાખો,
હોસલે દીલકે મેરી જાન નીકલ જાને દો.

ગઝલ ડખીરે

હઝાર દીલસે હું તુજપર કીદા ખુદાકી કસમ,
મુદામ દરપે હું તેરે સદા ખુદાકી કસમ.
નહી હું યાદસે બાઝીર તેરે જરા એક કદમ,
સનાહી કરતી હું તેરી સદા ખુદાકી કસમ,
તુખ્વા રહમ કરેયા નીગાહે કદરે સતમ
ન હોંગે મુજસે મઝે હરગીઝખુદા ખુદાકી કસમ
તા ઉમ્મર લીખુગી અલતાફ તેરે બરકાગઝ
ન હોવે શમ્મા મેરેસે અદા ખુદાકી કસમ,
હમેશા રખતીથી દીલખર આરઝુ દીલમે

મીઠાદે યારકો મેરે ખુદા ખુદાકી કસમ.

ગઝલ રીંદ.

ખરબાદ ન જાએગી યે ફરીયાદ હમારી,
કોઈ તો યુનેગા દીલે ના શાદ હમારી,
ઉઠ જાએગે જન્મ હસતો હમે યાદ કરોગે,
બુલે હુએ બએઠેહો અબસ યાદ હમારી
થરા રએઠેહો અબસ યાદ હમારી
થરા રએગે ચર્ખ ફરીશતે સભી નકર,
તાઅર્શ જો પોંહોચી કભી ફરયાદ હમારી.
અઝઘા નહીં હરવકત અસીરોંકા સતાના,
પડજાએ કહીં આદ ન સમયાદ હમારી
રીતદાના કલામ અપના પસંદઆતા અયેરીંદ,
અકસર ગઝલેં પડતે હએ ઉસતાદ હમારી.

ગઝલ ખામોશ.

તુ ન કર અપને લીએ તદખીર અપને હાથસે,
કામ કરતી હએ તેરી તકદીર અપને હાથસે,
ગઝલો કર રામ રામ ઝોર શેખસાહીબકો સલામ,
હકને ખીચીં હએ હરયેક તસવીર અપને હાથસે.
હલખ અપના સાદ કરલે સોના રૂપા હએ ચેહી,
ફેંદે પારસકે તંછ અકસીર અપને હાથસે.
કબખર મજનુકો જાને લએલી ગર દામન કુશાં,
લાશ નીકલેગી કદનકો ચીર અપને હાથસે.
દામને આલુદાદ અયે ખામોશ હોતો કય અજબ
પાક કરદે રજરતે શખ્ષીર અપને હાથસે.

ગઝલ રીંદ

જો છસકે હકમેં સમજા વો બહેતર બના દીયા
મુજરો ફકીર તુજકો તેવંગર બના દીયા,
ખાલીકને એક એકસે બહેતર કીયા હયે ખલક
દારા કોઈ કીસીકો સીકંદર બનાદીયા.
ગાશીલ મુકામે રશક નહીં જાએ શુક હએ,
સોસે ખુરા તો એકસે બહેતર બનાદીયા,
સાહીબ કમાલ રખતે હએ અકસીરકો ખવાસ.
ચુટકી હાંધ ખાદકી ઝોર કર બના દીયા.

મરદ મએ તૌક પાલમે' ઝંજીર ડાલી રીંદ,
સોદાયુકે અપને ચે ઝેવર બનાદીયા.

ગઝન મોમીન.

વો જો હમમે તુમમે કરારથા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો
વોહ યાને વાયદા નેખાહકા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.
વો જો લુત્ફ મુજપે થા પેશતર વો કરમકે થા મેરે હાલપર.
મુજે સખ હએ યાદ ઝરા ઝરા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
વો નયે ગીલે વો શીકાયયે વો મઝેહ થઝેહકી હીકયતે,
વો હરેક બાતમે રહના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કબી બયેકે સખમે જો રૂબરૂ તો ઇશારતોહયે મુફતમુ.
વો બયાન શોકકા બરમલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો,
કબી હમને તુમમેલી ચાહથી કબી હમસે તુમસે નીખહાથી.
કબી હમલી તુમલીયે આશના તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો;
જસે આપ ગીનતેયે આશના જસે આપ કહેતેયે બાવશ.
મંએ વહી હું મોમેને મુખતેલા તુમે યાદ હોકે ન યાદ હો.

ગઝલ નયાઝ.

ધરકમે તેરે પ્રાહે ગમ સરપે લીયા જો હો સોહો
અયેસો નીશાતે ઝીન્દગી છોડ દીયા જો હોસોહો.
હીન્દરકી સખ મુસીબતે અઝકી ઉરકે રૂબરૂ,
નાઝો અતસે મુરકુરા કહેને લગા જો હો સો હો
અકલકે મદદસેમે ઉઠ ધરકકે મએકદેસે આ,
જમે રનાએ એ ખુદી અબતો પીઆ જો હોસોહો.
લટતીકી જો સરામે આ નાતકી રાત મસ રહા,
મુખહ અદમ હુવી નમુદ પાકે ઉઠા જો હોસોહો;
પુછે ન મુજ મરીઝસે ચારો સલાહે કાર તુમ,
અપને તો અબ રહે નહી હોશ બજા જો હોસોહો;
દુનીઆકે નેકા બદસે કામઅબતો નીઆઝ કુછ નહી.
અપનેસે જો મુઝરગયા શીર ઉસે કયા જો હોસોહો.

ગઝલ જામીન

દીખલાહે જમાલ અપના તલબગાર હું તેરા,
મુસાકી તરેહ તાલીમે દીદાર હું તેરા.
કુછ દુરકી ખવાહીય હએ ન જતનત કી તલબહએ.

મુદતરો, મેરી જાન ગીરહતાર હું તેરા
 દુનમાંમે મુલીખાંધી રીહત અએ મેર મુમુદ,
 બાઝારે મેહખતમે ખરીદાર હું તેરા.
 મેહોશ હીરા હએ મુન્હે જલ્દેને તુમહારે,
 ઇતની તો ખબર હએ કે ખબરદાર હું તેરા.
 બુલબુલની તરેહ શોરો ડુગા કરતે હએ બદખવાહ,
 મએ ખાર નહી યાર મએ ગુલઝાર હું તેરા,
 મએ બાદએ પએમા ગમે વહેદતકા હું સાકી,
 દે જામે મોહખત મુન્હે મએ ખવાર હું તેરા,
 અએ સાહેબે ગએરત મેરી જલદીસે ખબર લે,
 બદનામ હુવા મએ સરે બાઝાર હું તેરા.
 કંટાળત ખટકતા હું રહીઓંકે જગરમે,
 ગુલહું મએ તેરા બગકા યા ખારહું તેરા
 ઝામીન તેરી દુરકતસે લએ જાનહએ પ્યારે,
 આ મીલ મેરે ઇસા કે મએ ખીમાર હું તેરા,

ગજલ.

ખુદા જાને યે કીસ્મતમે હમારે કયા લીખા હોગા.
 જો ઝાહેર હએ સો દેખેગે મગર બાતીનમે કયા હોગા.
 જો હએ મહબુબ અલ્લાહકા હમારા વો વસીલા હએ,
 નવાસા જીસ પયમખરકા રાહીદે કરબખા હોગા.
 ન હોવેગી ઝાતી આસ્માં કયાવત હોવેગી કાયમ,
 રના શીલાહ હકે ગુલશનમે યેક ગુન્ના ખીલા હોગા.
 હસે કયા ખઓર હએ યારો અઝામે રોઝે મહશરકા,
 કે સાખીત જીરકે સીનેપર દરદે મુસ્ત શતા હોગા.

ગજલ હકીમ.

હમને અશ્લાક કો સો દુરંગ બદલતે દેખ
 પર મએ કીસમતકે નવીસ્તેકો ટલતે દેખા.
 મરઝે ઇશકમે આજીઝ હએ ખુદાઈ સારી.
 સદ શલાતુકો યહાં હાથહી મસલતે દેખા,
 બઝમે દુનીયાંમે અજબ હએ ન જુનુંત હો અસર
 યાં શરીશનો કે તઈ પાઉં ફીસલતે દેખા.
 પેશ તુજ પરવરે દીદારકે ઇતસા કયા હએ,

હમને શાહ તુર કો ઇસ જા ન સંબલતે દેખા.
સબ તડપતે હાએ જુદાઈસે સનમકે બીસમીલ,
લખતે દીલ હમને ફરીહકાબી નીગલતે દેખા,
ગજલ ફેસ.

જાકે ગુલઝારસે સંધ્યાદ ફીરાયા ઉલટા,
કયા નસીબા હયે તેરા યુવખુને શયેદા ઉલટા.
તને ઉરીઆનીસે બહેતર નહી દુનીઆમે લીખાસ,
એ વો જામા હમેકે જુસ્કા નહી સીધા ઉલટા.
આલીશાં આપહી દો આપહી હો જાઓ ખદા,
જાકે ગએરાસે કરો ફીર મેરાશીકવા ઉલટા.
નામ ઉસ્ને જો સુના ઇસ્કકી બીમારીકા,
મેરે દરપરસે શીરા આકે મસીહાઉલટા.
માદ આયા જો મુજેહ કુએ સનમ હશરકેદીન
દરે ફીરદોસ તલ્લક જાકે શીરઆયા ઉલટા.
નાલા કરનેસે મેરે માર ખકા હોતાહાએ,
રહમકી જા ઉએ આ જાતા હપે ગુલટા.
કયેસકે તરહસે હો જાતે હઝારોં શયેદા.
પરદા મહમીલકા જો રખતી કબી લયેલા ઉલટા,
ગજલ રચા.

તુને કુછ કદર મેરી આહ ન જાની અફસોસ
કદરદાનીસે કોઇ ખાત ન માની અફસોસ
દાસતાં દરદ કી અપની મં યે કહું કીસકે આગે,
કોઇ સુનતા નહી મેરી કાહાની અફસોસ
અશમેં તરજોઅફ બદન ખુશકીએ લખ ઝરદીએ રંગ
યે મીલી દરદો મોહખખતકી નીશાની અફસોસ,
દીલ અગર કહેનેમે હોતા તો યે દુખ કીયું હોતા,
હાએ બગલમેબી મેરે દુશમને જાની અફસોસ,
રહમ આતા હાએ રજા દેખ તેરા હાલ મુજે,
મુશ્ત બરબાદ મટ તેરી જવાની અફસોસ.

કાશી.

જુવ ઇસ્કમે સર ન દીયા દો જુગ જુઆ તો કયા હુવા-જુવ
મેગી જુગત જાને નહી કપડ રંગા તો કીયા હુવા,

અપના ઘટ રંગા નહી પ્રગટ રંગાતો કયા હુવા,
 દરીયા કીનારે માલમ ખડા માલર બને દરીયા મેરા
 હુખડી દીયા મોતીના ગીલા માલમ બનાતો કયા હુવા
 મકંદે મદીને શહેરમે સીઝદા દીયા તો કયા હુવા-
 દીલકા કુશર દુટા નહી કલમા પડા તો કયા હુવા-જનુ
 ચરખા પુકારે રૂંધ રૂંધ આશક પુકારે મઝોલા તુહી તુહી,
 આદમકુ દમ પુછા નહી રો રો મુવા તો કયા હુવા-જનુ
 કહે છાવલી સુનરે પીયા પીઉ પીઉ કરતે મેરા જીવ ગયા,
 જનુ પ્રેમરસ આખા નહી રસીઆ બનાતો કયા હુવા-જનુ

બહારે ગુલશન.

ભાગ ૫ મો.

ગઝલ

ખુતોસે બચકે ચલતા હુ પર આશત આહી જાતી હએ,
 ચેહ કાફીર વેહ કીયામત હે તખીયત આહી જાતી હએ.
 ચે સખ કહેનકી ખાંતે હએ હમ ઉનકો છોડ બેઠે હએ
 જળ આખિચાર હોતી હએ મુરબત આહી જાતી હએ.
 બનાવટસે નહી નાઝુક મીઝઝ કુછ હસીનો પર,
 ખુદા જળ હુસ્ન દેતા હએ નીઝાકત આહી જાતી હએ
 ન ઉલજે તઆના દુશમનસે એસા હોઈ જાતા હએ
 જહાં ઈખલાસ હોતા હએ શીકાયત આહી જાતી હએ
 ઝહીર ખસતાં જાં શખ સોરહા કુછ કહાકે સુનતે હએ
 તઆ જુબ કીયા હએ ઈનસાંકો હુમીયત આહી જાતી હએ

ગઝલ સચ્ચાદી.

અએ માંહે આઝમ મો જનમ અઝમન મેરા રંજદઈ
 અએ શામાશખઅદ રોજે મન અઝમન ચરા રંજદઈ.
 યકશખ હેરા રહેમાં કુતંગતાગતો દીલકુરખાં કુતમ.
 જનએ તો દર ચસમાં કુતંગ અઝમત ચરા રંજદઈ.
 મન આશકે ઝાર તો અમ અઝમન વફાદારેતોઅમ,
 તાઝીદા અમ વારે તો અમ અઝમન ચરા રંજદઈ
 મન આશકે દીવાના અમ અઝમન ચરા રંજદઈ
 તુ શમઆ મન પવાના અમ અઝમન ચરા રંજદઈ

રંજીદખ રંજીદખ અઝમન ગુના ચેદીદીદખ
 દાયક ગુનાહ બખ્શી દઈ અઝમન ચરા રંજીદખ.
 મન સાદીએ દીલ ખવાહતો અઝમનોતો માહનો,
 મનચારનેકો ખવાહતો અઝમના ચરા રંજીદખ,

ગઝલ સાઈલ.

કહુ કયા રૂતબએ વાલા મોઘનુદદીન ચીશતીકા,
 જીસે દેખા વો હયે શએદા મોઘનુદદીન ચીશતીકા,
 તુરબ વીરદે ઝખાં હરદમ યે નામે પાક અયે આદમ
 ચીરાગે મંઝીલે ઉકળા મોઘનુદદીન ચીસતીકા
 તમન્નાહે મલાઠકકોકે ચુમે આનકર ચોખાટ,
 કહુ એસાહી હે દરવાઝા મોઘનુદદીન ચીસતીકા.
 ચલોં અયે તીશનગાનેમા આરેશત સેરાબ હોં ચલકર.
 રવાના ફયેઝકા દરીયા મોઘનુદદીન ચીસતીકા,
 નહી ખાઈશ તેરે જન્નતકી એ રીદવાં નહી હસરત,
 હમે કાઝીહે દરવાઝા મોઘનુદદીન ચીશતીકા.
 બર આયા ઉસમે જો કોઈ રહા માહફુઝદોઝખસે,
 દરે જન્નતહે દરવાઝા મોઘનુદદીન ચીશતીકા,
 ગુલામે ખાક પા હું મએ ગુલામે ખાક પાસાઈલ,
 મોઘનુદદીન જીલાંકા મોઘનુદદી ચીશતીકા.

ગઝલ ચીરતી.

નાઓંમે નહીયા હુખીગનએ ઝરા તુમ દેખોરે લોકો-નાઓં,
 એક અચંખા હમને દેખા મછલી આમે પાન.
 કયા બજારે બાંસરી જોર મેડક તોડે તાન-નાઓંમે,
 એક અંગણા હમને દેખા કુવેમે લગ રહી આગ.
 કીમતી પાની જલ ગયા જોર મછલી રહે ગઈ સાઈ-નાઓં!
 યા ન હુમે ઘડી ન હુમે હાથી મલમલ નાહે.
 કોટ કંથુરે પાની ચડ ગયા ચીદીયા પીઆસી જાય-ના,
 સાંસ કુતારી બહુ હમલસે નનંદ સુનેહરા ખાએ;
 દેખને વાલી પુત જની તો પડોસન લોલી ગાએ-નાઓંમે,
 કીડી ચલી સાસરેરે નઓ મન કાજલ ખાહાઈ,
 ભુરે હાથી લીએ બગલમે ઇટ લીએ લટકાએ-નાઓંમે.

ગઝલ નઆત.

રૂખ બતા અરશપે નઅલએનસે જાને વાલે,
 શએ મેરાજમે અલ્લાહકો પાને વાલે.
 દતિતા તરસાઓ ન બસ હીજરમે લીલ્લાહ મુરેહ,
 યા નખી ઉમ્મતે આહીકે છુડાને વાલે.
 ઝીદાં કર ઇસ દીલે બેતાબકો બુલવાલો શીતાબ,
 આપ તે કુમસે હએ મુદ્દોકો જીવાને વાલે.
 ઉતકા દીદાર દીખા મુજકો ઇલાહાં જલદી;
 જો હએ ઉમ્મતકો મોહબ્બતસે બુવાને વાલે
 હશરમે પાએંગે હરએકસે આલા રૂતબા,
 ઉમ્મતે હઝરતે અહમદકે કહાને વાલે,
 દાખીલે ખુદે બરી હશરમે હોંગે લારએબ,
 નઅતે અહમદકે જો હએ પઢને પઢાને વાલે
 હશરમે કમું ન રહે ઝેર સીવાએ અહમદ,
 સરકે બલ મલકીલે મીલાદમે આને વાલે
 અમરુ વોહ કમી જીનહાર જન્નાંકી નકરે,
 યા નખી હકીકે કમતરકે બરેએ મહશર.
 આપ લારએબ હો જન્મતકે દીખાને વાલે,

કુમરી જીવા.

અપને શહેઝાદે આલમકે લીયે
 જંગલ સહેરા બીયાબાન ફીરી-અપને
 તન પાક લગા પહેની કકની
 લે જોગતકા સામાન ચલી-અપને.
 ઉતર દખન પુરબ પચછમ,
 દીલી શહેર મુલતાન ફીરી-અપને.

દાદરે.

નઝારા બર મારરે, હો ગેરીઆને—નઝારા
 અરે દુલ માલી સૈયાં દુલ માલી.
 કહોરા બીહારીએ—નઝારા બર મારરે.
 સૈયાં તુતો લાઇ હારે તુતો લઇ.
 ચગર લીતો થોહારે—નઝારા બર મારરે,

સહ્યાં તેરી તીરછી નકર મોખેખારીર,
બહુના કર ડાઘેરે—નજારા બસં મારારે,

કુમરી-છાહી.

દીલદેડ હમે બદનામ કીઆ, અબ કહાં જાવે હો મોરા પીઆ-દીલ
કારી મટાં મન હોરે હટા, અબ થર થર કંપે મોરા છઆ-દીલ

કુમરી.

કાહે મોહે ગવાલન જટકે, મેં જલકે તોરે લટકે-કાહે,
લજન તોરે ચુની સયાની. આંખયામો ખટકે-કાહે,
મીઠે મીઠે મોહે લુભાવે નૈતાં તેરી હટ હટ હટકે-કાહે,
ખ્યાલ કાહાનડે.

ધર જાને દે છાંડયે રી જૈયાં

હા હા કરતા તોરે પૈ પડતહુ મે હનસે જુકેરેયાં-ધર
અગર બગરે લોકવા સુતત ચરચા કરતે ખીરજ નાસીયા
જાવોજ જાવોજ નાતો ખ વોગે ગલિયાં-મોહન

કુમરી.

કબુ હોતે ખુશી કબુહોતે ખદા એસી નાદાનોકી દોસતી કયા-કબુ
એ સામે જનતી પી રીત નહી કરતી-

છોટાસા જયરા લેતી જયા-એસી નાદાનોકી દોરતી કયા-કબુ

કુમરી.

પીત જોડેકી લાજ રાખો સહ્યાં દુર દેશ મત જાવે.

મોરે ખાલમાં-ખીનતી કર કપકરં પછયાં દુર દેસ મત.

મોરે સહ્યાં હાથ જોડું કડપરં પછયાં-પીત જોડેકી

ગાયન.

નૈનાં લગાએ કહાં જાઓગે ખલાસી મીયા-નૈનાના લગા.

કપતાન ખાવે સુરગી સરંગ ખાવે બકરા

હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઝોઝડી,

કંઠી ફેરસા કહી તીલ્લી રે-તૈના લગા,

કપતાન પીવે ચકસા સરંગ પીવે ખીરાંડી

હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઝોઝડી,

કંઠી ફેરસા કહી તીલ્લી રે-તૈના લગા.

કપતાન પીવે ચકસા સરંગ પીવે ખીરાંડી

હમ ગરીબ ખલાસી કહી તારી,

કહી ખેલણ કહી રાસી રે-નેના લગા
 કપતાન આવે કટલેસ, સરંગ આવે બગેરે,
 હમ ગરીબ ખલાસી કહી ખીચડી,
 કહી શઝી કહી ચટનીરે-નેના લગા,
 કપતાન શીરે ઘોડે સરંગ શીરે ગાડી,
 હમ ગરીબ ખલાસી કહી ચલતે.
 કહી ગીરતે કહી પડતે રે-નેના લગા,
 કપતાન સોવે કેખીન સરંગ સોવે શાલકા,
 હમ ગરીબ ખલાસી કહી તુતક,
 કહી મોરા કહી શાલકારે-નેના લગા.

ખાહારે ગુલશાન.

ભાગ ૬ ઠા.

જુગની.

ખરદેસને જુગની લે ગઈ-પંજળન જુગની લે ગઈ.
 મેરી દીક્ષણર જુગની લે ગઈ—
 મેરી જુગનીકે તાગા કાલા-કોઈ લે ગયા ફીરત વલા,
 મેરી ખીચારી જુગની લે ગઈ—
 મેરી જુગની ખડી હમે થગતી-લો આઈ ઉરકી મંગની.
 મેરી ભેલી જુગની લે ગઈ—
 મેરી જુગનીકા તાગા લાલ-જુગની રંગ બરંગ કમામ,
 મેરી મતવાલી જુગની લે ગઈ—
 મેરી જુગનીકા નાજુક મોતી-દીલ રમે ફીરાકમે રાતી,
 મેરી બોલી જુગની લે ગઈ—

ગઝલ-ઇન્શા.

ઝીંડકી સહી આદા સહી આને જખી સહી
 ચે સખ સહીપર ઝીંક નહીંકી નહીં સહી
 મરના મેરા જો આહે તો લેગ જા ગસેસે દુક,
 વખા કાલે દમ ચે મેરા દમે વાપસી સહી
 ગર નાઝનીન હહેમેસે ગાના જુરા હો કુચ,
 મેરી તરફ તો દેખીએ મંએ નાઝની સહી.
 આગે ખડે જો ખાત હો કયું કઓન હયે વહા,

જે બાતળે હમકો કહેતી હયે તુમસે નહી સહી.
મન્જુર દોસ્તી .જો તુમે હયે હરયેકસે,
અબ તો કયા મઝામકો ઇન્શાસે કી પહી.

શેઅર.

પાતી બરે હયે પારો પહાં કુરમઝી દોશાશા,
બંનીકી સજ દીખાકર સદતીને ચાર દાવા.

ગઝલ વહી.

જે વફાઈ નકર ખુદાસુ દર, જગ હસાઈ નકર ખુદાસુદર.
હયે જુદાઈમે જીન્દગી સુરકલ, આ જુદાઈ નકર ખુદાસુદર.
ઉસકું જો આશનાઈ દરકાર હયે, આશનાઈ નકર ખુદાસુદર,
આરસી દેખકર ન હો મગર, ખુદ તુમાઈ નકર ખુદાસુદર.
અયે વહી ગઝેર આસ્તાને ચાર, જુદાઈમે રાઈ નહી ખુદાસુદર,

શેઅર.

હદી વરમાકી નહી તેરે રઝાઈ સરપર,
માજળીં રાત વય તારો બરી જાઈ સરપર.

ગઝલ-ઈન્શા.

જો ચાહે તુ મુજસે હસોડેકી ખઝેર,
તો યું દેખ ઇસ ઘોડે જોડેકી ખઝેર.
કુદાદે .નશેકે મેને રખશકો,
મીઆ સાકી ઇસિ જુદેકી ખઝેર.
દીખાઈ મુજેહ સઝેર બાગે ઇરિમ,
ખલાહી હો ઇસ સખ્સેઘોડેકી ખઝેર.
હસાયા જો મંઝેને તો ખોલે નહી
નઝર આતી કુચ પસ નગોડેકી ખઝેર
લગા બમેક ઇન્શાકો હઝાકરતોં પેક
અરે અપને સેનેકી તોડેકી ખઝેર.

શેઅર.

રાતકો કહેને લગા એરકે મુંહપર હાતકેર
કુદરતે હટસે લગી હાત અધેકે બટેર.

ગઝલ ફરહત.

કીસસએ હીજરે જુતાં હોશમે આલું તો કહું,
યામ હું જગત કરું દીલકો સંભાલું તો કહું.

દેકે દમ દમ નો પુછે તો કહા સુચરને.
 અમે બુલેખાં ઇસે ખાઝાર દીખાહું તો કહું.
 ઝરે રખસારમે ખોસે કી હો હું કયા કીમત,
 ચારાની દેખહું કસ દેખહું તાલુતો કહું.
 ઝરે દીલ અપના યે ખાલી રહે, અબી કયા માલુમ,
 દેખહું જાયહું પુખ આય હિખાહું તો કહું
 સર ગુઝરતે ગમે એસુસે લો ખરહમ હોગે,
 અપને સર બચેદે ખીઠાએ ને બલાહુ તો કહું.
 રાઝ દીલકી ન કીસીકો હો ખયર કાનો કાન,
 ફરહત અગીઆરકો જખ બજમસે ટાલું તો કહું.
ગઝલ ઝામીન.

દીખ દે મકોનમાલ અપના મંએ જાંતલખહું યે તાલ કયા હયે
 યે ખાકસારેસે રન્જ કયા હયે યે બેકસોસે મલાલ કયા હયે.
 કમાને અબરએ તેગ પુની કઝા હયે કબઝમે ઉરકે કાતીલ,
 તુમહારે અબરકે આમે મેહેરે ફલક પે રોશન હીલાલ કયા હયે.
 લગી હયે જાંબલ મેરી જાકો મંએ પેંચ ખાતાહું મીરસે સુખુલ
 કે કયેદ કરનેકો મુર્ગ દીલકે તુમહારી ગુલ્શીકા જાલ કયા હયે.
 યે મીકી બાતે અદાકી છતવન રસીલી આંખોને હમકો મારા,
 ને તેગ ખુરરાસે હમકો મારો તો આપકા કુચ કમાલ કયા હયે.
 યે દીલમે હસરતહી લે ચલે હમ ઝંખાપર અપના ચેહી શીકાયત,
 કબી ન પુછકે તેરા ઝામીન હમારી ફરકતમે હાલ કયા હયે. ;
લાવણી.

તેરી કલ્હતપે હુવે મદનામ ન નીકલા તુજસે હમારા દામ
 ખદા કયું હમસે હુવે જાની-ખુદાઈ કયું દીલપર ઠાની.
 જાગર ગુલ ગુલકે હુવે પાની ઉદાઘ લાખો પરેશાની,
 ચંચલ અચપલ ચલી રસ્તેસે હમપે ચલાવે તીર.
 તુજકો ખુદાકી કસમ હયે જાલીમ ખતા મેરી તકસીર,
 ખોયા હયે ગાંઠકા હપને દામ—ન નીકલા તુજસે,
 દીલમે લાઓલગીહયે દરશનકી—ગાંઠ તુમ ખોસાતનમનકી
 હુવાએ મીસાલ ગુલશનકી જાએમી બહાર જોખનકી.
 કલસે દીલ બેકલ હયે મેરી જાં સુનકે તેરી તકસીર,
 હાલપે મેરે લુતક કરમકર મેહેરે ખુદા ખેપીર.
 સુઝરા રો રો સુખ પ શામ—ન નીકલા,

દીખાકે કુદ્ધ થુતે મલેને ઘણી તબોલ જન્નર.
 નીગલ બરછી અબર શમશીર દીલે આશકો દાલો ચીર.
 શકલ પીઆરી તેરી મેરી આખોમે હએ દીન રએન.
 માદમે તેરી આઠ પહર રહેતા હું બે ચએન,
 નહીં એક પલ દીલકો આરામ—ન નીકલા.
 અબી મીલના હોતો આ મીલ વમર ન કલહી કર કાલીલ,
 ન જના જોડ મુજેહ બીરમીલ કે આ હો મેરી મુશકીલ,
 પીઆલ નીખારે ઇંસાજરે જોર નએ હયે છંદ,
 સુનકે સખાકે ખીચ જંખા દુસ્મનકી હોગઇ બંદ
 શાહઅલી ફકીરકે હયે કલામ—ન નીકલા.

અજ સાહેબ નતીજ મીલ જાયેગા—તર્જ.
 તયાર હયે મેલા માહીમકા અયે ધાર હયે મેલા માહીમકા,
 ચલે ચલેગે સએર કરેગે ફીર દેખેગે કબ—હયે મેલા,
 હહયે ખુબ રસનાઇ માહીમકે ઉરસમે,
 હરએક દુકાન સજાઈ માહીમકે ઉરસમે
 ફીસમનસે રસાઈ માહીમકે ઉરસમે
 સુરતકી હએ મીઠાઇ માહીમકે ઉરસમે
 રેલ યા વીકટોરીઆમે ચલેગે ફીદ દેખેગે કબ—હયે મેલી

મેરે ગમકા તરી સુનીએ શીસાના—તર્જ.
 કોઇ ખોયા કોઈ કમાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા,
 ચેકકો ખીગાડા ચેકકો બનાયા યે રંગ લાયા મેલા માહીમકા
 રરકે જીયારત શતહા પડકે કોઇ હુવે દીલશાદ,
 કોઈ રૂપીઆ હાર જુગારમે રો રો કરે ફરીઆદ.
 કોઈ ગીરદી બનાયા જીત ન પાયા—યે રંગ લાયા મેલા
 પીકે શરાબ તાડી ઝાઇ ફીરતે મચાતે ધુમ
 કરકે લડાઈ કએદ હો ચોકીમે રહે મગમુમ.
 સુખહે હોશમે આયા તો પચાતાયા—યે રંગ લાયા—મેલા
 યા કહી મુજરા સુનનેકે જ બયેકે હો સરસાર.
 રંડીકો નશેમે દેકે દુપે નાંદા આખીર કાર.
 પાસ ચપસા ન પાયા રોટીન આયા યે રંગ લાયા—મેલા

આયા ઝોરસ માહીમકા હુવા હજુમ બ્વ લમકા- આયા
 સને સળએ દુકાન કાખીલ સઅરકે હયે હઝાર
 કંહી અરશો મુસ્તકીયા અબબ મઝેદારકા હયે બેપાર-આ
 વીલાયતી સામાનકી દુકાના પૈ હયે તાજાખાહાર.
 હયે અબબ મુનઅતદાર ગુલો અશનર કલી અસમાર,
 કંહી પે મુજરા કરતી બયોહી કાઈ પરી દેખસાર.
 બયેકે મુતલે રઝે ઝરદાર મસ્ત શરશાર ખુદારહી ખવાર,
 કંહી ચાહ ટોચ્નોમે મુરગ ખીરમાની મઝેદાર
 ખાતે ઝાહીદ મબ્બ ખારતે લાયા બજએ પરમાર-આયા
 કંહી ખીલોતે કંહી તબોલન કર બઝેઠા સીંગાર,
 ખાને આતે હયે ખીસયાર ખીડે તૈમાર મસાલેદાર આયા,
 કંહી જુઆરી ખીદ- ધરેમે ખેલાતે હંએ જુગાર.
 કંહી ચોરોને અપના કાર કરતે હુશીઆર ખડે દીલદાર
 ફાતહા પડને જાતે હોએ હઝારમે દો ચાર
 આકી સખ અપને કાર કરને એક ખારજતેહુશીયાર-આયા

ગઝલ ઝાહીદ

કયા રંગ ખીગડને લગ દુનીઆકે ચમનકા તેર્જ,
 કયા કીન્નએગા શીકવા શરાખીકે ચલનકા.
 છસકે કે બરોસાહી નહી ફયલો સુખનકા,
 મએ ખવારી લગે કરને જો શુરફા સરે ખાઝાર.
 ખાને લગે પઝ મુરદા કમીનોકે દહનકા,
 મએ ખવારીમે કર દોલતે એજદાદકા ખરખાદ
 આફસોસ રહા મરકે વો મહોતાજ કદનકા,
 આફઆલ નસારા તે મુસલમાનીકા દાવા
 બેજા હએ ખુશ હમ રહે મએ ચાપ મટનકા,
 તુ નશેમે બેહોશ હશે કયા ફરહ કરેગાં
 ઇન્સાફ તો કર હોશમે ખીખી વો બહેનકા,
 મએ નાંશીસે કર તોખાહ નસુહાકી તરહસે.
 ખવાહાં હો કયામતમે રીદવાકે ચમનકા,
 મએ ખવારીસે પરહેઝ કરો ખાઈ મુસલમાં,
 લાઝલ હએ તુમેહ માનના ઝાહીદકે સુખનકા,

તમામ શુદ.

